

**Mluvené slovo skrze
Williama Branhama**

BŮH JE SVÝM VLASTNÍM VYKLADAČEM

Kázáno 5. 2. 1964
v Jeffersonville, Indiana, USA

„Mluvené slovo je originální semeno“

BŮH JE SVÝM VLASTNÍM VYKLADAČEM

kázáno 5.února 1964

v Bakersfieldu v Kalifornii

Náš nebeský Otče, jedno slovo od Tebe znamená více, než kdy lidé mohou vyslovit nebo učinit, neboť čekají, že Tě uvidí. Děkujeme Ti, že existují ti, kdo jsou ve velikém očekávání a touží po tom, že se něco stane. Jestliže lidé po něčem žízní a z hloubi po tom volají, pak musí být něco, co může tuto touhu utišit. Proto jsme dnes večer zde, neboť kazatelům a lidem to leželo na srdci, sejít se a prosit Tě o milost a požehnání, neboť věříme, že uzdravuješ nemocné, zachraňuješ ztracené a zjevuješ Své Slovo.

Prosíme Tě, nebeský Otče, abys nám toto dal, zatímco večer za večerem na Tebe v pokorě toužebně čekáme. Necht' přijde takové vylití Ducha svatého, aby byl každý ke všemu kolem sebe slepý, jen k Bohu ne. Necht' vyjde z lidu tak mocný křik žízně po Bohu, aby zemí prošlo probuzení a sbory byly naplněny lidmi, aby hříšníci volali k Bohu o milosrdenství a Duch svatý uzdravil nemocné, že by kulhaví mohli chodit a mrtví byli vzkříšeni. Dej nám tyto věci, které jsou zaslíbeny ve Tvém Slově.

Přijď dnes večer k nám, Pane Ježíši a naplň Své zaslíbení.

My věříme, že jsi včera, dnes a až na věky tentýž, a že Tvá zaslíbení nemohou selhat. Nebe a Země pominou, ale Tvé Slovo zůstane na věky. Necht' je naše porozumění otevřené. Necht' přijde Duch svatý a obdělá ladem ležící půdu. Necht' je naše porozumění dnes večer pro Ducha a pro sílu Boží otevřené, aby On Své zaslíbené Slovo mohl zjevit skrze nás. Prosíme o to ve jménu Ježíše. Amen.

Dnes večer otevřeme 2. Petra 1:15-21 a přečteme jako základ pro naše krátké probírání Písma:

„Přičiním se tedy všelijak o to, abyste vy po odchodu mém na ty věci rozpomínati se mohli.

Nebo ne nějakých utipně složených básní následujícíe, známou učinili jsme vám Pána našeho Jezukrista moc a příchod, ale jakožto ti, kteří jsme očima svýma viděli Jeho velebnost.“

Miluji to slovo „očití svědkové“. To nejsou žádné bajky, nýbrž jsme svědky toho, co zvěstujeme.

„Přijal zajisté od Boha Otce čest a slávu, když se stal k němu hlas takový od velebné slávy: Tento je můj milý Syn, v němž se mi zalíbilo.

A ten hlas my jsme slyšeli z nebe poslý, s ním byvše na oné hoře svaté.

A máme přepevnou řeč prorockou, kteréžto že šetříte jako svíce v temném místě svítící, dobře činíte, až by se den rozednil a denice vzešla v srdcích vašich.

Toto nejprve znajíce, že žádného proroctví písma výklad nezáleží na rozumu lidském.

Nebo nikdy z lidské vůle nepošlo proroctví, ale Duchem svatým puzení byvše, mluvili svatí Boží lidé.“

Nechť dá Pán Své požehnání ke čtení Svého Slova. Dnes večer zní mé téma: **„Bůh je Svým vlastním vykladačem“**.

Žijeme v čase zmatení. Žijeme v čase, kdy muži a ženy sotva vědí, co mají dělat. Všechno se zdá být pomatené. Zdá se, že na všechno existují různé názory. Ale to všechno dělá satan.

Bůh však nemůže lidi soudit spravedlivě, jediné, že by existovalo pevně stanovené měřítko, podle něhož soudí. Bible říká, že všechny lidi bude soudit skrze Ježíše Krista a Ježíš Kristus je Slovo.

V Janově evangeliu v 1. kapitole se říká: *„Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a Bůh byl to Slovo ... a to Slovo se stalo masitým tělem a přebývalo mezi námi...“*

Všechno, co dnes jsme, je projev Jeho vlastností. Nejprve On ani nebyl Bohem. Mohli bychom Jej nazývat „Věčný“. Ještě nebyl Bohem, neboť slovo Bůh znamená „předmět uctívání“. Na počátku tady ještě nebylo nic, co by se k Němu mohlo modlit. ON byl ten Věčný, Pramen, Původ všeho vědění. Nad to neexistoval ani jediný atom ani molekula, žádné světlo, žádná hvězda, měsíc, nebo cokoli jiného. Byl tady jen Bůh, kterého nyní známe jako Boha, ten veliký Duch, který je věčný, který nikdy neměl začátek a nikdy nebude mít konec. V Něm byly vlastnosti. Byla v Něm vlastnost být Bohem; byla v Něm vlastnost být Otcem, Synem, Spasitelem, Uzdravovatelem. Všecky tyto vlastnosti v Něm byly.

Všecko, co od té doby zjevil, jsou Jeho vlastnosti, které rozvíjí. Co nazývám „vlastnostmi“, byly také Jeho myšlenky. Slovo je

vyjádřená myšlenka. To všechno bylo v Jeho předsevzetí. Když řekl: „*Staň se...*“, bylo to tady. Opět řekl: „*Staň se...*“, a bylo to tady.

Jen pomyslete: Vy křesťané jste již byli v Jeho myšlenkách, nežli svět vůbec byl. Vy jste uskutečněním Jeho úmyslu. Ještě než byl svět, již jste byli v Kristu. Amen. Byli jste od samého počátku v Bohu. Proto Mu náležíte. Celý spásný plán spočívá v tom, že Bůh se sám zjevil, když přijal postavu, aby Jej bylo možno vidět a dotýkat se Ho. To bylo celé Boží předsevzetí.

Nedávno jsem zde hovořil v jednom shromáždění, a jeden muž mi řekl: „Bratře Branhame, máš nesprávný názor. Nevykládáš to správně.“

Jestliže přijdeme k metodistům, říkají, že výklad baptistů je nesprávný. Baptisté říkají, že výklad letničních je falešný. Letniční říkají, že výklad Jednoty není správný. Lidé Jednoty tvrdí, že ti „Assemblies“ jsou nesprávní. Každý to říká o tom druhém.

Ale Bůh je Svým vlastním vykladačem! Nepotřebuje nikoho, kdo by za Něho vykládal. ON má Svůj vlastní výklad. Kdo by byl schopen Boha vysvětlit? Bůh je Svým vlastním vykladačem.

Petr přece hovořil o svévolném výkladu. Když Bůh na začátku řekl: „*Bud' světlo!*“, tedy tam bylo světlo. To byl výklad toho. Jestliže Bůh něco řekl a uskuteční se to, pak to je ten Boží výklad a dokazuje to, že Jeho Slovo je pravda. Když řekl: „*Bud' světlo!*“, bylo to již v Jeho myšlenkách, ještě než světlo vůbec bylo. Potom řekl: „*Bud' světlo!*“, a již se světlo zrodilo! To byl ten výklad. To nikdo nemusí vykládat, neboť Bůh to tak řekl a stalo se. Jestliže Bůh mluví a naplní se to, pak to je výklad Jeho Slova. Proč to lidé nemohou poznat? Proč to nechápou?

Na počátku Bůh přidělil Slovo každému období, které mělo od začátku až do konce přijít. V průběhu věků ale církve smíchala všechno s tradicemi a tomu podobným. Bůh stále znovu během Starého a Nového zákona posílal proroky. Slovo Páně přece přichází k prorokovi. Jakým způsobem? Že to Slovo je zjeveno. Když to Bůh uskutečňuje, je zjeveno, zda je to správné nebo nesprávné. To nikdo nemusí vykládat; Slovo se vykládá samo. Bůh něco zaslíbí, a pak se to stane.

Co by bylo platné, říkat o tom něco jiného, jestliže Bůh dává zaslíbení a naplňuje je? Jak se potom může hříšný člověk opovážít říkat, že tento výklad je převrácený? Neboť Bůh sám vypůsobí Svůj vlastní výklad.

Nepotřebuje nikoho, kdo by Jej vykládal. ON vykládá sám Sebe tím, že uskutečňuje, co zaslíbil.

Ó, kdyby to jen mohla církev poznat a také ta zaslíbení, která jsou dána každému období! Ve všech dobách, také během sedmi věků církve nechal Bůh všechno dít a oznamoval, co zaslíbil. Skutečně všechno. Ani jediné nezůstalo nenaplněné. Co zaslíbil, to naplnil.

Bůh řekl v Izaiáš 7:14, že panna bude těhotná, a stalo se tak. Kdo to může vykládat? Bůh sám to vykládá. ON řekl: „*Panna počne...*“, a počala. K tomu nemůže být nic přidáno, neboť Bůh řekl, že to tak bude a stalo se. Ale církev tehdy byla moc slepá, aby to viděla. Měli na to svůj vlastní názor. Bylo to úplně jinak, než očekávali. Petr se na to odvolával, když řekl: „*Od Boha Otce obdržel čest a slávu, když k Němu zvolal: ‚Toto je Můj milovaný Syn.‘*“ Věřící byli u toho. Kristus byl přece Zjevení Boží. ON vždy Krista zjevoval skrze Své Slovo, neboť Kristus je Slovo. ON je vždy naplnil.

Kristus byl v Noemovi. Věříte tomu? Noe řekl: „*Bude pršet a Země bude zničena.*“ A opravdu pršelo. To nemuselo být vykládáno. Pršelo, neboť Bůh, který byl v Noemovi, řekl, že bude pršet. Noe byl prorok. Důkazem toho, co řekl, bylo to, že se to stalo. K tomu nebylo zapotřebí dalšího výkladu. Někteří kolem něho možná říkali: „Tento muž neví, co povídá.“

Ale Bůh řekl: „*Jestliže je prorok mezi vámi a to, co řekne, se stane, pak jej poslouvejte.*“ To souhlasí. To je pravda. Musí to být v souladu se Slovem. Noe souhlasil se Slovem, když prorokoval, že bude pršet, neboť pršelo. To nemusel nikdo vykládat. Neboť se to přesně tak stalo.

Když Izaiáš řekl: „*Panna počne...*“, tak se to stalo. Bylo to zcela mimořádné a stalo se to o několik set let později, když ta panna otěhotněla.

Protože to bylo tak mimořádné, Josef, její snoubenec, který byl spravedlivý muž, a nechtěl ji uvést do pomluv, pojal rozhodnutí, zřící se jí, aniž by vzbudil rozruch. Jak Josefovi muselo být, tomuto dobrému muži, který byl s Marií zasnouben a chtěl se s ní oženit? Ona byla zasnoubená. Být nevěrná snoubenci v těch dnech znamenalo totéž jako cizoložství. Josef měl přirozeně dojem, že jej Marie chtěla použít jako ochranný štít pro své přestoupení, neboť se zjistilo, že byla těhotná, přestože byla jen zasnoubená, ale ještě nevdaná. Vypadalo to jako trik, neboť podle zákona by musela být ukamenována.

Josef, její snoubenec byl spravedlivý, velice spravedlivý muž. Věřil Bohu. Ona na něho pohlížela svýma milýma, mírnýma, velkýma očima a řekla: „Josefe, anděl Gabriel mě navštívil a řekl mi, že budu mít dítě, i když o žádném muži nevím.“

Josefovi by bylo stačilo nahlédnout do Písma, neboť ten prorok řekl, že se to mělo stát. Bůh tu jen vykládal Své vlastní Slovo. Ale bylo to příliš mimořádné!

Tak je to v každém věku. Slovo Boží je lidem cizí. Je to moc neobvyklé. Bůh ale vždy dělá něco mimořádného. Kdekoliv se Bůh zjeví, je to neobyčejné. Nikdy to neodpovídá směrnicím světa, neboť lidé vždy věci řeší tak, jak to pokládají za správné. Ale Bůh přichází a činí to mimořádné.

Jak mohla panna otěhotnět? Protože Josef byl upřímný, obrátil se s tím k Bohu.

Tedy k němu Bůh mluvil ve snu a řekl: „*Josefe, synu Davidův, neměj obavy vzít si za manželku Marii, svoji snoubenku! Neboť dítě, které čeká pochází od Duchu svatého.*“ Bůh ji zastínil. Skrže to se to stalo.

Pozorovali jste, jak Bůh mluvil s Josefem? Skrže sen. Víme, že Bůh dává sny a věříme v ně. Já v ně věřím. Bůh vždy mluvil s lidmi ve snech. Sny jsou ale druhořadé; mohou být správné nebo zvrácené a potřebují výklad.

Ale Josef nepotřeboval žádný výklad. Bůh sám k němu mluvil přímo, neboť v té době nebyl v zemi žádný prorok, který by mohl dát výklad. Již 400 let neměli žádného proroka. Bylo to tedy to druhé nejlepší, že Bůh, který se staral o Svého Syna, mluvil k Josefovi ve snu, který nepotřeboval výklad.

ON řekl: „Ona mluvila pravdu. Dítě, které očekává, je Syn Boží.“ To nemusel nikdo vykládat. Bůh to upřímnému srdci vyloží sám.

Muži a ženy, kteří hledíte na tyto tajuplné věci, jestliže jste upřímní a poctiví a věříte tomu, pak má Bůh cestu, aby vám to vyložil. Jako první musíte zjistit, jestli to je zaslíbení. Kdyby se Josef jen odpoutal od tradic a obrátil k Bibli, mohl by číst, že Izaiáš o ní tohle předpověděl.

Všechno, co se Jej týkalo, co souviselo s Jeho narozením a všechno ostatní, bylo v Písmu předpověděno – skrže svaté proroky, jak to vyjádřil Petr. Žádný člověk nemá právo k tomu přidat vlastní výklad.

Stalo se to přesně tak, jak to Bůh předpověděl. ON byl to zjevené Boží Slovo, které bylo zaslíbeno pro onen čas. Bůh to řekl a stalo se to tak. Tím to bylo vyřízeno.

Když byl Ježíš zde na Zemi, nemohli Jeho službu pochopit, protože byla tak mocná a mimořádná. Nemohli jí porozumět. Tehdy je vyzval, aby zkoumali v Písmu. Doufám, že vás tím neotravuji, protože to stále opakují. *„Zkoumáte Písma, protože míníte, že v nich máte věčný život. A ono to opravdu je, které o Mně skládá svědectví.“* (Jan 5:39) *„V nich je vám řečeno, kdo Já jsem.“*

Bůh Své Slovo rozdělil. Tehdy byl čas, kdy se Bůh zjevil jako Emmanuel = „Bůh s námi“. *„Jeho jméno zní Předivný, Rádce, Bůh silný, Rek udatný, Otec věčnosti, Kníže pokoje“* (Iz.9:6) Jeho jméno mělo být Emmanuel: „Bůh s námi“.

Bůh byl v Davidovi. Bůh byl v Mojžíšovi. Bůh! Vždycky to byl Bůh, který se zjevil v jistém čase. Ale v tom čase se naplnilo: *„Hled'te, panna počne a porodí Syna, kterému dají jméno Emmanuel.“* (tzn. »Bůh s námi«) (Iz.7:10)

Proto Jej ukřížovali, vytýkali Mu, že se sám činí Bohem a ruší sobotu. Ale On byl Bohem, Pánem soboty. ON nebyl prostě obyčejným člověkem nebo obyčejným prorokem, ačkoli byl také obyčejným člověkem a obyčejným prorokem, ale byl Bůh-Prorok. ON byl naplněním Slova a činil přesně to, co o Něm předpověděl Bůh. ON řekl: *„Kdo z vás Mne může usvědčit z hříchu?“* (Jan 8:46). *„Zkoumejte přečte Písmo, protože míníte, že v něm máte věčný život, a ono to je, které o Mně svědčí.“* Ale se svými tradicemi žili v odrazu světla jiného období.

Před několika týdny jsem o tom kázal. Odraz světla je klam, zrcadlení slunce. Je to optický klam. Odraz světla jiného období je zrcadlení, něco nepravého. Lidé vždy putují v tom, co se stalo před lety. Luteráni putují v Lutherově odrazu světla. Světlo, které měl Luther, bylo dobré pro jeho čas, Wesleyovo světlo pro jeho čas, světlo letničních pro jejich čas. Ale my stoupáme po žebříku vzhůru – žijeme v jiném období. Jdeme kupředu a nemůžeme stále hledět zpět.

Jestliže jsme něco poznali a pevně stanovili směrnice, máme za to, že jsme to dokázali. To bylo správné pro onen čas. Ale my jdeme kupředu.

Zkoumejte v Písmu, co je zaslíbeno pro tento čas. Potom poznáme, kde se nacházíme; potom víme, kde stojíme. Můžete nahlížet do Písma

a jednoznačně zjistíte, že Luther a to, co k tomu bylo zaslíbeno, patří do sardinského období. Vidíte, jaký jezdec vyjel a co vyšlo proti němu: lidská chytrost v reformaci. Hleďte na Wesleye atd. Pokračovalo to až do letničního období a dále. Podívejte se do Písma a poznejte, kde se nacházíme. To je důvod, proč nás Ježíš vyzval, abychom zkoumali Písmo.

Podívejte se přece, kam jsme dorazili! Věřím, že stojíme úplně blízko před příchodem Syna Božího. Věřím, že se nacházíme v období, v hodině, kdy se On může kdykoliv zjevit. Věřím, že Písmo objasňuje, že žijeme v posledních hodinách světových dějin. Mohu vidět, jak ty věci nabývají podoby, jak ekumenický koncil a kostely/sbory vcházejí do znamení zvířete. Poznávám Římské království a to, co koná, právě tak jako ty ostatní. Vidím, jak se spojují a uhasínají světlo, utlačují evangelium. K tomu bude muset každý patřit a putovat v jejich světle, nebo nebudete moci vůbec působit.

Dorazili jsme do konečného času. Nezbyvá nám nic jiného než se pevně držet Boha a věřit Jeho Slovu, neboť Slovo má vždy pravdu.

Období církve Laodicenské bylo jediné ze všech, ve kterém byl Kristus ze Své církve vypuzen. ON stál venku a klepal (Zj.3:20). Jak k tomu došlo? Ekumenický koncil Jej vypudil. Bible říká, že On bude venku, a také je. Co vypudili? Slovo. ON je Slovo. Vždy byl Slovem a ještě také dnes večer je Slovem. ON je Slovo.

Bible říká v Žid. 4: *„Živá je zajisté řeč Boží a mocná, a pronikavější nad všeliký meč na obě strany ostrý, a dosahuje až do rozdělení i duše i ducha i kloubů i morku v kostech a rozeznává myšlení i mínění srdce.“* Tak to je psáno o Slově. Byli by museli poznat, kdo On byl, když je k tomu Ježíš toho dne vyzval.

Sledujte, co On činil. Jednoho dne, na počátku Své služby, k Němu přišel muž jménem Šimon, Šimon Petr. Když Jej Petr potkal a hleděl na Něho, řekl mu Ježíš: *„Ty jsi Šimon, syn Jonášův.“* (Jan 1) On věděl, že Mojžíš řekl: *„Proroka vám vzbudí Pán, náš Bůh, z bratří vašich jako mne, Jeho poslouchati budete ve všem, cokoli bude mluvit vám.“* (Sk 3:22) Tady byl nyní Muž, který jej ještě nikdy v životě neviděl a řekl mu: *„Tvé jméno je Šimon – ty jsi syn Jonášův.“* Tehdy to okamžitě věděl. Po staletí již neměli žádného proroka a nyní tu byl Muž, který mu řekl, kým je. Není divu, že ho to přesvědčilo.

Krátce na to potkal Filip Natanaele pod stromem a přivedl jej k Ježíši. Tedy Ježíš řekl: „*Hle, zde je upravdě Izraelita, ve kterém není lsti!*“

Natanael se Jej ptal: „*Odkud mne znáš?*“

ON odpověděl: „*Ještě než tě Filip volal, viděl jsem tě, když jsi seděl pod fíkovníkem.*“

Tedy odpověděl Natanael: „*Rabbi, Ty jsi Boží Syn, Ty jsi Král Izraele!*“ Věděl, co to znamenalo, nebylo třeba výkladu, neboť Jehova to řekl.

Tam stáli i ti, kteří tomu nevěřili. Říkali: „*Tento muž je Belzebub. Předvádí tady nějaké triky. Je to věštec anebo něco podobného.*“

Ježíš na ně pohlédl a řekl: „*Jestliže někdo řekne slovo proti Synu člověka, bude mu odpuštěno. Když ale přijde Duch svatý a bude činit totéž, tomu, kdo proti tomu bude mluvit, nebude ani v tomto, ani v budoucím světě odpuštěno.*“ (Mat.12:27-32) Tady prorokoval o našem čase, ve kterém to opakovaně uvidíme, neboť On je tentýž včera, dnes a až na věky.

Myslete na to, Ježíš Kristus byl v Mojžíšovi. Ježíš Kristus byl v Davidovi, který jako odmítnutý král vystoupil na horu a plakal nad Jeruzalémem. Nebyl to nikdo jiný než Kristus v něm. Asi o osm set let později Syn Davidův sestupoval s hory Olivetské, hleděl na Jeruzalém a plakal nad městem (Luk.19:41).

Řekl: „*Jeruzaléme, Jeruzaléme!... Jak často jsem chtěl tvé děti shromáždit, jako když slepice svá kuřata schovává pod svými křídly, ale nechtěli jste.*“

Když byl Josef v žaláři, byl Ježíš v něm. Když byl prodán za 30 stříbrných, byl Ježíš v něm. Když Putifar z něho učinil svého správce, byl v něm Ježíš. Právě tak, když jej faraó povýšil na svou pravici. Když vstal a opustil palác, troubili na pozoun a každý musel před ním sklonit koleno. To byl opět Ježíš v Josefovi. Nikdo se nedostal k faraonovi, jen přes Josefa a nikdo nemůže přijít k Bohu, jedině skrze Ježíše.

Byl to Ježíš, na Něhož odkazují stinné obrazy a symboly, a při Němž se naplnilo prorocké Slovo. Když byl Ježíš na Zemi, jednal jako proroci. Podle toho poznali, že byl skutečně ním Slova Božího. To nepotřebovalo výklad. Když to viděl Natanael, padl a řekl: „*TY jsi*

Syn Boží. TY jsi Král Izraele. “Oni Jej poznali, neboť tohle žádný člověk nemohl činit.

Nikodém, který přišel k Ježíšovi v noci, řekl totéž ve jménu farizeů. Ale ti byli tak svázáni svým ekumenickým koncilem, že to nemohli přijmout. On vyjádřil, co řekli: „*Rabi, my víme...*“ Kdo byli ti „my“? Vysoká rada. „*My víme, že jsi učitel od Boha; neboť nikdo nemůže činit takové divy a znamení jako Ty, jestliže by s ním nebyl Bůh.*“ (Jan 3:2) Oni to věděli a přiznali, ale byli tak velice svázáni.

Bůh tuto zemi během uplynulých čtyřiceti let vyzbrojil křtem Ducha svatého. Přesto tu stále ještě jsou muži a ženy, kteří na tom nemají podíl, protože jsou vázáni tímž způsobem a žijí v odrazu světla jiného času. Jak k tomu dochází? Každý chce zůstat metodistou, baptistou, presbyteriánem nebo letničním či něčím tomu podobným. Vidíte, je to odraz světla.

Tehdy stále ještě žili v odrazu světla Mojžíše, neboť říkali: „*Ale my jsme učedníci Mojžíše.*“ (Jan 9:28)

Co ale řekl Ježíš? „*Jestliže byste věřili Mojžíšovi, pak byste věřili také Mně; neboť jsem to Já, o kom psal.*“ (Jan 5:46)

Kdybyste poznali Luthera, poznali byste i toto období! Kdybyste poznali období metodistů, poznali byste i tento čas, neboť Kristus toto období popsal. Slova, která se nyní naplňují, se musí naplnit v tomto období. Nikdo je nemusí vykládat, neboť Bůh sám se ujme výkladu. Bůh sám vykládá; jediný, kdo to může dělat. Když jsou zaslíbení Boží potvrzována, jak to On řekl, to je ten výklad.

Ježíš řekl u Jana 12:14: „*Kdo věří ve Mne, bude skutky, které Já činím, také činit.*“ Řekl to? Ano. Potom není třeba nic vykládat, neboť jestliže někdo činí tyto skutky, pak je to Bůh. Jistě!

ON také řekl: „*Jak to bylo ve dnech Lotových..., tak bude i ve dni, kdy se Syn člověka zjeví.*“ To Ježíš řekl. Je to tak? Přirozeně. ON to řekl. To nepotřebuje žádný výklad.

Říká se: „Nuže, to znamená *tohle.*“

Znamená to přesně to, co On řekl! „*Jak bylo ve dnech Lotových, tak tomu bude ve dnech, kdy se zjeví Syn člověka.*“ Co se dělo ve dnech Lotových? Podívejme se nazpět, co dělali.

Ve dnech Lotových byly tři kategorie lidí: praví věřící, poloviční věřící a nevěřící. Totéž nalézáme v každé době.

Obyvatelé Sodomy byli nevěřící. Lot byl polovičně věřící a Abraham byl pravý věřící. Byl to on, komu byla smlouva potvrzena. Byl to on, kdo čekal na zaslíbeného syna. Byl to on, kdo s tím počítal. Amen. To „Amen“ nevztahují na sebe sama. Amen znamená „Tak to je.“

Abraham nebyl v Sodomě. Žil mimo Sodomu. Je stinným obrazem na duchovní církev dneška.

Lot v Sodomě představuje světskou církev. Pozorujte, Bible říká, že hříchy lidí, jimž musel den po dni přihlížet, trýznily jeho spravedlivou duši (2.Petr.2:8). Proč neměl dostatek odvahy vystoupit proti tomu? Je mnoho dobrých lidí ve sborech, kteří přihlíží, jak ženy chodí v šortkách a muži se chovají jako členové golfového klubu, účastníci pikniků, a raději si jdou zaplavat než do sboru a ve středu večer sedí u televize místo v modlitební hodině. Rádi by proti tomu něco řekli, ale pak by je vedoucí sboru vyloučili. Co je to? Je to stejné jako u Lota, který se díval z okna, viděl ten hřích a bál se nazvat to hříchem.

Abraham ale v jejich středu nebyl. Byl mimo. On je stinným obrazem na duchovní církev. Pozorujte, co se stalo ke konci, krátce předtím než padl oheň na pohany. Oheň je odkazem na to, jak svět, pohanské říše, budou zničeny – shoří. „...živlové se v plameni ohně rozplynou a Země bude ohněm spálena“, tak mluví Pán (2.Petr.3:10). Tehdy to bylo znázorněno.

Nyní se pokusíme to obrazně představit. Zaprvé vidíme Abrahama, který je venku, ne v Sodomě. Byl mimo Sodomu, zatímco Lot tam bydlel.

Potom nastal den, kdy se událo něco zvláštního. Bylo asi kolem 11.00 hodiny, za poledního žáru, když Abraham spatřil přicházet tři muže. Vypadali jako normální muži, kteří tudy procházeli. Abraham seděl pod stromem a odpočíval. Pravděpodobně toho rána obhlédl stáda a vrátil se krátce před polednem. Tedy spatřil přicházet tři muže. Na těch mužích bylo Abrahamovi něco nápadné. Ó ano! Je to vždy něco zvláštního, když se Bůh zjeví mezi Svým lidem. Potom to vnímáme. Poznají to. Něco jim řekne, že to je to potvrzení.

Abraham jim přispěchal naproti a řekl: „*Ó Pane, jestliže jsem našel milost ve Tvých očích, pak nepomíjej kolem Svého služebníka! Bude vám přinesena voda, abyste si mohli umýt nohy; odpočínate si pod stromem a já vám přinesu něco k jídlu, abyste se občerstvili. Pak můžete*

jít dále.“ (1.Moj.18:3-5) Tak tedy zůstali. Abraham běžel ke stádu, vzal tele, zabil je a nechal to připravit služebníkem. Pak spěchal do stanu za Ním, prosil Sáru, aby vzala mouku, uhnětla těsto a upekla chléb. To položil před ně a obsluhoval je. Během jídla sledoval, jak jeden z mužů hleděl směrem k Sodomě.

Víte, že Bible říká, že dva z nich šli potom do Sodomy. Dva šli do Sodomy. Prosím, sledujte to. Stále ještě mám na mysli, co řekl Ježíš. Dva z nich šli do Sodomy, aby vyvedli Lota a kdo jiný by byl ještě připraven odtamtud vyjít ven. Ti dva, kteří šli do Sodomy, tam kázali. Ale jeden zůstal u Abrahama. Sledujte to znamení, které On učinil. I ti v Sodomě obdrželi znamení: Byli raněni slepotou. Kázání evangelia nevěřící zaslepuje. Totéž se stalo tam.

Jeden ale zůstal a vykonal před Abrahamem znamení.

Napadlo někdy někoho z vás historiků, kteří zkoumáte Bibli a dějiny, že během celé epochy církevních věků tu ještě nikdy nebyl muž, který by byl poslán k formálním kostelům a křesťanským sborům, jehož jméno by končilo jako u jména Abraham na h-a-m? Ale dnes jednoho mají: G-R-A-H-A-M. To souhlasí. Jde k nim a volá je ven. Tím vykonává nádhernou službu. Graham. Billy Graham je služebníkem Božím, který venku v denominacích, mezi politiky atd. rázně zakročuje.

Když svého času chtěli, aby Billy Graham kandidoval v prezidentských volbách na úřad prezidenta, tedy to rozhodně odmítl. Bůh mu za to požehnej! Bez tak by ničeho nemohl dosáhnout. Neboť producenti Whisky a cigaret by nelitovali vydat miliardy dolarů, aby tomu zabránili, protože by stál proti jejich zájmům. On je Božím zvěstovatelem pro ty v Sodomě.

Ale vzpomeňte si, Jeden zůstal u Abrahama, jiný Muž, ne ti dva, kteří šli do Sodomy jako ti moderní evangelisté, aby tam kázali. Jeden zůstal nahoře u Abrahama. Dva šli tím směrem a Jeden zůstal u Abrahama. Ten, který zůstal u Abrahama, mu dal znamení.

Dejte nyní pozor. On se jmenoval Abram. A jeho žena Sarai. Ale asi den nebo dva předtím se mu Bůh zjevil a řekl mu: „*Nebudeš se již jmenovat Abram, nyní se budeš jmenovat Abraham...*“ (1.Moj.17:5) Vidíte, „Graham“ má šest písmen, číslo člověka, ale „Abraham“ má sedm písmen, i když obě jména končí na „h-a-m“.

Tam u Abrahama, symbolu pro duchovní církev byl Jeden, který se jej ptal: „*Abrahame, kde je tvá žena Sára?*“ ON řekl: „Abrahame“, ne: „Abrame“, a „Sára“, ne: „Sarai“.

Dejte pozor na to, co odpověděl: „*Je ve stanu*“ – který byl za Ním.

ON pokračoval: „*Za rok o tomto čase k tobě opět přijdu, pak bude mít tvá žena Sára syna.*“ Pozorujte to osobní zájmeno a to zaslíbení, které On dal již předtím. Byl to Bůh Pán!

Tedy řekl: „Opět přijdu“, a Sára se sama pro sebe smála, čemuž můžeme všichni porozumět a myslela si: „*Nyní, když jsem povadla a můj pán (tedy Abraham) také zestárl, bych ještě měla myslet na milostné radovánky?* Ne, to nepůjde. Jsem stará a on také. Ne, to nemůže být.“

A ten Muž, který byl Bůh v masitém těle, řekl: „Proč se Sára smála a pochybovala nad tím?“ Vždyť ona byla ve stanu za Ním.

Nyní porovnejte, není-li to táž služba, kterou měl také Ježíš Kristus. ON hleděl na ta množství lidí a poznal jejich myšlenky. Řekl Petrovi, kdo byl a jak se jmenoval jeho otec. Také Natanaelovi řekl, kdo byl.

Žena u studny prožila totéž. ON ji požádal: „*Dej Mi napít!*“

Ona řekla: „*Jak k tomu přijdeš, Ty Žid, žádáš nápoj ode mne, Samaritánky?*“ – Židé a Samaritáni se mezi sebou nestýkají.

Ježíš jí odpověděl: „*Kdybys věděla, kdo je ten, který s tebou mluví, žádala bys ty Jeho, aby ti dal pít.*“ Rozhovor pokračoval. Potom On řekl: „*Jdi a přiveď svého muže a zase přijď sem.*“

Odpověděla: „*Nemám muže.*“

ON opětoval: „*Pravdu jsi řekla, že nemáš muže; neboť jsi měla pět mužů...*“

Žena Mu řekla: „*Pane, vidím, že jsi Prorok.*“

Jaký to byl rozdíl mezi ní a kněžími té doby! Vysoká rada žila stále ještě v odrazu světla jiného období. Ti řekli: „To je od ďábla.“ Vždyť svému shromáždění museli dát nějakou odpověď, neboť to od nich bylo vyžadováno.

Ale co udělala tato ubohá žena, která nosila ve svém srdci předurčené semeno? Byla unavená a měla dost toho, chodit po ulici jako prostitutka a všech těch ostatních věcí. Ale když tohle slyšela, řekla: „*Pane, poznávám, že jsi Prorok.*“ Uplynulo 400 let od doby, kdy tam

vystoupil prorok. „*Vím, že přijde Mesiáš ... když přijde, bude činit přesně to.*“

Nyní se semeno, které tam leželo, probudilo k životu! Nebylo potřeba žádného výkladu.

Ježíš jí odpověděl: „*JÁ to jsem, který s tebou mluvím.*“ To nepotřebovalo žádného výkladu. ON ten div učinil a dosvědčil, že byl Mesiášem. Amen. Tím jednoznačně dokázal, co Bůh zaslíbil. „*Proroka jako mne vzbudí Pán, tvůj Bůh,*“ řekl Mojžíš. Co to bylo? Bylo to potvrzení Písma.

Tedy běžela do města a řekla: „*Pojďte a hleďte na Muže, který mi všechno řekl, co jsem činila! Zdali to není Kristus? Zdali to není On? ON mi řekl, co jsem dělala!*“

Pozorujte, Ježíš byl již v tom Muži, který seděl obrácen zády ke stanu a řekl Sáře, která byla ve stanu za Ním, co si myslela.

Ve Svém Slově On říká: „*Neboť živé je Slovo Boží, mocné a ostřejší než každý meč na obě strany ostrý; proniká ducha a duši až do morku kosti, a je soudcem nad pohnutkami a myšlenkami srdce...*“ Toto je to Slovo! Vždycky, když vystoupil prorok, přišel se Slovem a byl Slovem pro určený čas. Co učinil? Prorokoval a poznal myšlenky, které byly v srdcích.

To se dělo také skrze Ježíše Krista, neboť byl plností Slova.

Ježíš řekl: „*Jak to bylo ve dnech Sodomy, tak bude při příchodu Syna člověka.*“ Duch Boží by opět přišel na Zemi přebývaje v lidech. Bůh by se zjevil skrze lidi. Amen. Poznáváte to? A učiní totéž co tehdy. Myslete na to, že očekávali zaslíbeného syna a krátce na to zaslíbený syn přišel. To bylo poslední znamení, které skupina v Sodomě a Abrahamovci obdrželi, než přišel zaslíbený syn. Postřehli jste to? Nyní dospěla církev v duchovním ohledu do této hodiny.

Někdo se mě ptal: „*Bratře Branhame, neřekl jsi, že to byl Bůh?*“

Bible říká, že to byl Bůh! To nemusí být vykládáno. ON je Elohim. Tak Jej Abraham poznal. Každý čtenář Bible ví, že Elohim znamená „*Všedostačující*“. ON je První a Poslední. Počátek a Konec. Abraham Jej znal jako Elohim – Bůh. V hebrejštině znamená Bůh „*Elohim*“. Již na začátku stojí místo „*Bůh*“ Elohim.

ON byl Elohim, který se zjevil v lidské postavě, oblečen do pozemských šatů a jedl pozemský pokrm. Amen. Je to znamením toho, že Bůh se v posledních dnech opět zjeví mezi Svým lidem skrze

lidské tělo. Ježíš řekl: „*Skutky, které Já činím, budete i vy konat.*“ a: „*Jak bylo ve dnech Sodomy, tak bude ve dnech, kdy se Syn člověka zjeví...*“ To nepotřebuje žádný výklad. Potřebuje to jediné zjevení. Více není třeba. Amen. Věříte tomu?

Skloňme hlavy:

Náš nebeský Otče, přicházíme k Tobě s Tvým zaslíbením, neboť jsi tyto věci řekl, zaslíbil jsi je. Nikdo Tvé slovo nemůže přivést k životu, jen Ty. TY jsi řekl: „*Staň se světlo*“, a bylo světlo. Nikdo to nemusí vykládat; bylo to zjeveno.

Zmínili jsme proroka Izaiáše, který řekl: „*Panna počne...*“, a stalo se. To nikdo nemusel vykládat, to se při ní stalo.

Řekl jsi, když On přijde, narodí se v Betlémě: „*Ty ale, Betléme Efrata, jsi sice malý, abys náležel k hlavním Judským městům, ale z tebe Mi vyjde Ten, který bude v Izraeli panovníkem...*“ (Mich.5:1) To, co by měl dělat, co provolá na kříži a jak bude odsouzen, jak Jeho ruce a nohy zprobodají, všechno bylo předpověděno. „*A přesto byl zraněn z důvodu našeho přestoupení, a rozbit z důvodu našich hříchů. Trest byl na Něho vložen k našemu pokoji, a Jeho ranami jsme uzdraveni.*“ (Iz.53)

David řekl: „*TY mou duši nenecháš v říši smrti, aniž dopustíš, že by Tvůj svatý viděl porušení (rozklad).*“ A třetího dne, než se naplnilo 72 hodin a nastal rozklad těla, byl podle Slova Božího vzkříšen z mrtvých. Vrchní rada řekla, že Jej ukradli, a tak se tato řeč dostala do oběhu, až do dnešního dne. My ale věříme Tvému Slovu, Pane. Ono se splnilo. Ježíš Kristus povstal a řekl: „*Vězte, Já jsem s vámi každého dne až do konce světa.*“

My věříme, že Ty jsi dnes večer zde. Věříme, že jsi ještě dnes tentýž Ježíš Kristus, jak jsi byl vždy. TY hledáš jen oči, ruce, nohy, ústa, duše a těla, která můžeš použít, aby ses zjevil. Ó Bože, posvět' nás dnes večer, abychom mohli vidět, jak se živý Kristus mezi námi živě prokazuje. Nechť přijde. My po tom toužíme jako ti Řekové tehdy, kteří přišli a řekli: „*Rádi bychom viděli Ježíše.*“ A oni Jej směli vidět. Ó, jak přemáhající to muselo být, když na Něho hleděli!

Ó Bože, Ty jsi ještě dnes tentýž. TY jsi zaslíbil, jestliže po tom budeme toužit, že Tě uvidíme: „*Na malou chvíli, potom Mě svět již nevidí (nevěřící); ale vy Mě uvidíte, neboť Já budu u vás, ano ve vás budu, až do konce světa.*“ My víme, že Ty jsi tentýž včera, dnes a až na věky.

Pane, Tvé Slovo je vysloveno a sepsáno. Necht' se to nyní stane ke cti Boží a na důkaz, že ON Své Slovo dodrží. Amen. Bůh vám požehnej.

Nyní bych rád svolal modlitební řadu. Myslím, že Billy říkal, že rozdal modlitební lístky, a sice od čísla 1 až 100 nebo podobně. On tu teď není. Jaké číslo máte? Podívejte se na zadní stranu. Tam musí být číslo a písmeno. Jaké je to písmeno? A? V pořádku.

Přijďte nyní vy s písmenem A, čísla 1,2,3,4,5. Postavte se do řady. Písmeno A čísla 1,2,3,4. Nevidím toho s číslem 4. Modlitební lístek č.4. 1,2,3. Možná, že nemůže vstát. Podívejte se na lístek svého souseda, pokud má lístek. Možná, že se nemůže postavit. Nemusíme spěchat. Tady je číslo 4. Nyní 5,6,7,8,9,10,11,12. Přijďte v pořadí, jak byla vaše čísla volána. Číslo 1,2,3 pojďte sem. Modlitební lístky 1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11. Postavte se tady. 11-25 pojďte nyní.

Vzadu vidím mladého muže v pojízdném křesle. Zvedni ruku, bude-li voláno tvé číslo a nemohl bys přijít. Pak se o to postaráme.

Kolik vás nemá modlitební lístek a jste nemocní? Zvedněte ruku. Věříte? Zatímco přicházejí, věříte, že On je tentýž včera, dnes a až na věky? Kolik vás? Podívejte se na ty kazatele. Zdali Písmo neříká, bratři, že On je veleknězem, který má soucit s našimi slabostmi? Souhlasí to? Kolik vás tomu věří? Zvedněte ruku. ON je velekněz, který má soucit s našimi slabostmi.

Kolik vás věří, že Bible říká, že On je tentýž včera, dnes a až na věky? Jak by On jednal dnes? Právě tak jako včera. Je to tak? Kde se dnes večer nalézá? Jeho tělo sedí na pravici majestátu; Duch svatý je zde v této budově, aby Jej zjevil.

Dejte nyní pozor. Co se stalo, když se tehdy někdo dotkl Jeho roucha? Byla to žena. Neměla modlitební lístek, řekli bychom dnes. Ale ona se dotkla Jeho šatů. A když to udělala, Ježíš se otočil a ptal se: „*Kdo se Mne dotkl?*“

Petr Mu domlouval a řekl: „*Pane, to není rozumné. Všichni se Tě chtějí dotknout. Proč se ptáš: „Kdo se Mne dotkl?“*“

ON odpověděl: „*Cítil jsem, že moc ze Mne vyšla.*“ Kdo to ví? Moc znamená síla. Vyšla od Něho. „*Zeslábl jsem. Někdo se Mne dotkl jinak.*“ ON se otočil a spatřil v tom množství lidu, odkud ten tah víry přišel.

Každý kolem Něho kladl ruce a říkal: „*Ó Rabi, věříme ti.*“ A podobně.

Ale tady byl někdo, kdo opravdu věřil. Ona se dotkla Jeho roucha a věřila, že je uzdravena, neboť v srdci si myslela, že se to stane, když se jí to podaří.

ON se otočil a díval se do toho množství lidu, až ji našel. Potom řekl, že její krevotok ustal a je uzdravena. Souhlasí to? To učinil před tím množstvím lidu.

Nyní tvrdím, že On není mrtvý, ale stále ještě živý, tak jak kdy byl. Ježíš sám v Bibli řekl: „*Jak bylo ve dnech Sodomy, tak to bude i ve dnech, kdy se zjeví Syn člověka.*“

Vidíte, je jedno, jaký dar Bůh má tam, zde také musí být někdo, kdo to přijme. ON přišel do jednoho města, tak to popisuje Bible, kde z důvodu jejich nevíry nemohl mnoho divů způsobit. Je to tak? Tak je to také dnes. Vy Mu musíte věřit. Musíte Mu prostě věřit. Jen tak se vám to podaří.

Je modlitební řada tak daleko? Buďte nyní všichni asi deset minut v rozjímání. Nevím, mohu-li se modlit za všechny, neboť tu stojí 25-30 osob. Zvedněte nyní v modlitební řadě ruce každý, kdo ví, že jsem vám cizí a nic o vás nevím. Jsou to všichni.

Zvedněte nyní vy, posluchači, svou ruku, kteří víte, že nic o vás nevím. To se ti snažím říci, příteli. To je ono. Na podiu jsou mnozí kazatelé. Kristus dal to zaslíbení. Bylo to napsáno. Kdy se mělo splnit? V posledních dnech, krátce před příchodem Páně. Souhlasí to? Pak se to má naplnit.

To je to Slovo, které je pro dnešek prorokováno. To není Lutherovo světlo, ne Wesleyovo, také ne letničních. Je to již mnohem dále. Luteráni jsou v pořádku, metodisté a baptisté rovněž, i letniční a všichni ostatní jsou v pořádku. Nejsou to ti jednotlivci, kteří ze všech konfesí jsou dnes večer zde.

K žádnému metodistovi bychom nemohli přijít s Lutherem, neboť on věří v posvěcení, což Luther nečinil.

Letničnímu nikdy nemůžete říci, že posvěcení je to definitivní, neboť prožil navrácení darů. Ten by tomu nevěřil. Ne, neboť má více než to. Nyní jsme v posledním období církve, a Bible říká, že žádné další církevní období již nebude následovat.

Ale lid musí být shromážděn. A zde nyní jsme. Vzpomeňte si na poslední znamení. Čekáme na zaslíbeného Syna? Zvedněte ruce! Věřte, že vy, kdo jste v Kristu, jste semenem Abrahamovým? Zvedněte

ruku! Potom semeno Abrahamovo, přijměte své znamení! To není venku v Babyloně, není venku v kostelním světě. Je to tady mezi vámi, kdo se nenacházíte v tom zmatku venku. Věřte tomu!

Zde je žena, která je pro mne dokonale cizí. Jsme asi stejně staří. Tu ženu jsem ve svém životě ještě neviděl. Kdybych jí mohl pomoci, udělal bych to, pokud je nemocná. Já o ní nic nevím. Viděli jste, že předtím zvedla ruku? Ještě nikdy jsem se s ní nesetkal. Ona je prostě žena, která tu stojí.

Dnes večer jste sem přišla, přinesli štos modlitebních lístků, promíchali je a rozdali lidem. Jeden dostal číslo 1, jiný číslo 10, číslo 15 nebo 7 atd. Každý den jsou před vámi zamíchány, a když jsou čísla vyvolána, přicházejí ze všech stran. Vy ani modlitební lístek nepotřebujete. Zůstaňte prostě sedět a věřte.

Ptejte se a zjistěte si dnes večer, v jaké hodině žijeme. Již skoro pominula, příteli, skoro pominula!

Byl to Bůh Abrahamův, který probudil Ježíše Krista z mrtvých, a Ježíš zaslíbil pro poslední dny stejné znamení, které ten Anděl, Bůh v lidské postavě učinil před Abrahamem, krátce předtím, než přišel zaslíbený syn. Ježíš řekl, že dnes se má stát totéž.

Vidíme tu atomovou výzbroj, a v jakém zmatku se nalézají denominace. Vidíme Billyho Grahama a Orala Robertse a jiné – zvěstovatele denominací a zvěstovatele letničních. Vidíme, co se děje a jak se to znamení naplňuje. Billy Graham je pravý theolog, kterému věří denominace. Oralu Robertsovi, uzdravovateli, věří letniční.

Ale vidíte, Abrahamovu semeni je zaslíbeno něco jiného. Oni působí mezi denominacemi, ale mimo denominací se má stát něco, co lidi svede dohromady. Zítřka večer to probereme blíže.

Dejte pozor. Tuto ženu neznám. Otočím se k ní zády. Možná, že Pán něco této ženě řekne. Snad se to týká domácnosti nebo peněz, nebo jde o nemoc. Já to nevím, ale ona bude vědět, jestli to je pravda nebo ne.

Jestliže On dnes večer učiní totéž co tehdy, budete pak věřit, že je Bůh zde, jak to Ježíš Kristus zaslíbil pro poslední dny? Kolik vás věří, že je to dnes jako v Sodomě, že celý svět se dostal do sodomitského stavu? Kolik vás věří, že to, co jsem dnes večer řekl, je pravda? Potom věřte Bohu, děti a semeno Abrahamovo!

Dělám to proto, abyste se vzdali myšlenky, že říkám té ženě něco, co vyčítám z její tváře, nebo se ty věci dozvídám prostřednictvím telepatie. Ten, kdo ví něco o telepatii, by to měl vědět lépe. Slyšeli jste někdy takového člověka kázat evangelium? Prožili jste někdy, že by evangelium zvěstoval spiritista a činil divy a znamení a zvěstoval Ježíše jako téhož? Ne.

Vidíte, to jsou myšlenky lidí. Jsou slepí. Věříte, že mohou být slepí? Bible to říká. Je to tak? „Svých vlastních věcí hledající, peněz žádostiví, chlubní, vysokomyslní, zlolejší, rodičů neposlušní, nevděční, bezbožní, bez lásky a věrnosti, pomluvači, nestřídmí, bezuzdní, všemu dobrému nepřátelští, zrádci, lehkomyšní, domýšliví, více milují požitky než Boha, zachovávají zdání pobožnosti, ale její sílu zapírají.“

Neřekl Ježíš v Mat.24:24, že ti dva duchové budou v posledních dnech tak blízko vedle sebe, že by i vyvolení byli svedeni, kdyby to bylo možné? Ale není to možné. Oni byli od samého začátku v myšlenkách Božích a jsou Boží částí.

Bože Abrahamův, Izákův a Jákobův, potvrď dnes večer, že jsem o Tobě mluvil pravdu. Ty to jsi, Pane. Nechť jsou Tví služebníci schopni vzdát se pokorně svých vlastních myšlenek, abys mohl použít naše těla ke Svě cti. Ve jménu Ježíše, Syna Božího. Amen.

Co je dar? Ne něco, s čím si můžeme dělat co chceme podle libosti. Ne, ne. Znamená to vědět, jak se sami dáme stranou, aby Bůh mohl člověka použít. Dar jen znamená sebe dát stranou, a potom jej používá Bůh.

Ta dáma za mnou brzy zemře, jestliže nebude uzdravena. Za tu dámu se nedávno modlil již jiný muž. Má rakovinu. Má rakovinu na prsou a na plicích. Nedávno se za ni modlili a ona se snaží ve víře přijmout, že je uzdravena. To je TAK PRAVÍ PÁN. Je to tak, má dámo? (Ta dáma říká: „Ano. Je to skutečně pravda.“) Jestliže je tomu tak, potom pokyň shromáždění rukou. Bůh Abrahamův stále ještě žije. Jdi nyní a drž se pevně toho, čemu věříš a budeš uzdravena. Amen.

Věříte? Vy říkáte: „Co je se shromážděním?“

Ta dáma, která sedí jako předposlední na konci té řady: Když jsem se otočil, viděl jsem něco kolem její ruky, přístroj na měření krevního tlaku. Má vysoký krevní tlak. Souhlasí to paní? Zvedni svoji ruku. Věříš-li, pak ten tlak klesne. Bůh Abrahamův je stále ještě činný. ON je stále ještě přesně to, co byl: Slovo Boží pro tento čas.

Jak se vede tobě? Věříš nyní? Měj víru v Boha. Skoro se zdá, že je to ještě dítě. Bůh zná tvé srdce, mladá dámo, já ne. Věříš, že Bůh je schopen zjevit mi, co nesouhlasí? Budeš Mu pak věřit? Nejde o tebe, ale o někoho jiného. Jedná se o tvého bratra. Je to s ním velice vážné. Je v jednom městě severně odtud, v Tulare. Je v nemocnici, neboť má leukemii a lékaři mu nedávají žádnou naději. Již není vůbec žádná naděje. Tak je to. Věříš? (Ta dáma odpovídá s pláčem: „Ano.“) Dobře. Co máš v ruce? Vezmi to a polož to na něho. Nepochybuji, ale věř. Amen.

Věříš? Tu dámu jsem ještě nikdy neviděl, ale Bůh zůstává Bohem. Řekněte mi, zda to může činit člověk? Není v lidské moci toto činit. Je to Bůh, který se jako ve dnech Sodomy na základě zaslíbení Ježíše Krista, zjeví také v těch posledních dnech zde před semenem Abrahamovým.

Tuto dámu zde neznám. Jsme si cizí. Pravděpodobně je to naše první setkání v životě. Věříš, že jsem Jeho služebník? Věříš, že toto je Jeho Slovo? Ty víš, že toto Slovo stále ještě rozeznává myšlenky a pohnutky srdce. Souhlasí to? Slovo je také uzdravovatel, věříš-li tomu. Ty věříš? Také nad tebou je temný stín. Je to rakovina. Věříš, že Bůh mi může říci, kde ta rakovina je? Máš ji v břiše. Věříš nyní, že budeš uzdravena? Jdi a nepochybuji. Potom tě Bůh uzdraví. Amen.

Věří nyní každý? To je přesně to, co On zaslíbil. Mějte víru Boží! Nepochybujte!

My jsme si cizí. Neznám tě. Pokud jsme si cizí, dej to shromáždění vědět, že se vezmeme za ruce. Tu ženu jsem ve svém životě nikdy neviděl.

Věříte také vy tam? Věříte, že je to Ježíš Kristus? Co je to? Je to Jeho Slovo. Jestliže to ti lidé odmítají, neodmítají člověka, nýbrž Slovo. Slovo se nalézalo venku a nebylo vpuštěno dovnitř.

Ta dáma je pro mne cizí. Ještě nikdy jsem ji neviděl. Bůh je uzdravovatel. Možná, že vůbec nejde o uzdravení. Anebo jsi zde kvůli někomu jinému. Ale budeš mi věřit, jestliže mi Bůh dá vědět tvoji nouzi? To první, za co si přeješ modlitbu, je tvůj špatný sluch. Na jedno ucho neslyšíš. To souhlasí. To je pravda. Kromě toho máš návyk, jehož by ses ráda zbavila: je to kouření. Strč si nyní prst do zdravého ucha. Ano. Do zdravého ucha. Dobře. Věř Bohu a jdi svou cestou, a již nebudeš kouřit, jestliže věříš. Jdi a Pán ti požehnej.

Viděli jste, co se stalo. Zdali On není skutečností?
Tebe neznám. Jsme si navzájem cizí. Ještě nikdy jsem tě neviděl, ale Bůh tě zná. Jestliže mi Bůh může o tobě něco říci, budeš potom věřit?

Bude tomu věřit celé shromáždění? Zná někdo tuto ženu? Zná někdo ve shromáždění tuto ženu? Dobře, ty víš, zda je to pravda nebo ne. To by pak mohlo stačit. Toto potvrdí, zda je to pravda.

Nyní vidíte, co všechno se během několika minut stalo. Vrávorám z toho. Skoro už ani nevidím. Je to ten dar rozeznání. Působí to Duch svatý, ne já. To je to Slovo, které bylo zaslíbeno pro tento čas. To se ještě nikdy ode dnů apoštolů nestalo. To nebylo. Ale je to zaslíbeno pro čas krátce před příchodem Syna člověka. „*Jak bylo ve dnech Lotových, tak to bude, když se Syn člověka opět zjeví.*“ Ti nevěřící tomu nevěří. Od nich se to také neočekává. Ale věřící tomu věří.

Jestliže mi to nyní Duch svatý zjeví, kolik vás pak bude věřit celým srdcem? Zvedněte, prosím, ruku!

Ty jsi byl zraněn. Měl jsi autonehodu. Vymkl sis při tom krční páteř, a utrlh jednu ledvinu. To souhlasí, že ano? Věříš? Budeš uzdraven. Čest buď Pánu.

Věříš, že Bůh uzdravuje ledvinové nemoci? Potom jdi a přijmi své uzdravení.

Pojď, paní, hled' sem. Věříš, že Bůh uzdravuje srdeční nemoci? Dobře, pak jdi svou cestou a věř, tvé srdce bude uzdraveno.

Pojď, věříš, že Bůh uzdraví tvá záda a může tě uzdravit? Potom jdi a věř tomu.

Věřte Bohu. Více nemusíte dělat.

Pojď, paní. Věříš, že Bůh uzdravuje žaludeční nemoci? Jdi a sněz si večeři. Věř z celého srdce.

Pojď. Věříš, že Bůh může uzdravit artritidu? Pak jdi ve víře, Bůh tě uzdraví.

Dobrá, pojď. Věříš z celého srdce? Věříš? Je to opět artritida. Věříš, že tě může Bůh uzdravit? Jdi, věř a řekni: „Dík buď Tobě, Pane.“

Kolik vás věří? Věříte?

Tato dáma v červených šatech, která tu sedí a pozdvihla svoji ruku, trpí vysokým krevním tlakem. Věříš, že tě Bůh může uzdravit? Věříš?

Dobře. Polož svoji ruku na dámu vedle sebe a řekni jí, že její hlas bude uzdraven. Amen.

To je ono. Amen. Věříte? Mějte víru. Zde sedí muž, který krvácí. Věříš, ty, který támhle sedíš? Ano, ty krvácíš. Věříš, že budeš uzdraven?

Dáma vedle tebe rovněž krvácí a má potíže se zády. Věříš, že tě Bůh uzdraví? Věříš? Zvedni svou ruku a přijmi to. Věř!

Dáma vedle tebe má těžkosti s nohama a s bokem. Věříš, že je to pravda, paní? Věříš, že budeš uzdravena? Potom zvedni svoji ruku a řekni: „Já to přijímám!“

Ta dáma vedle tebe má nějakou infekci. Věříš, že Bůh tu infekci uzdraví? Mladá dámo s brýlemi, zvedni ruku a řekni: „Přijímám to.“ V pořádku. Věř tomu.

Dáma vedle ní má trápení s ledvinami. Věříš, že Bůh uzdraví tu ledvinovou nemoc, paní? Pak zvedni svou ruku a přijmi to.

To děvče vedle ní má vole. Věříš, že Bůh to vole uzdraví? Zvedni svou ruku a přijmi to.

Jak mnozí z vás věří z celého srdce? Potom vstaňte a přijměte to. Pozdvihněte se v přítomnosti Boha Abrahamova, Izákova a Jákobova.

Ve jménu Ježíše Krista, necht' Duch svatý nyní přijde do této budovy a v Boží přítomnosti každého jednotlivce uzdraví.